

E-xa-cu-é-runt tamquam glá-di-um linguas su-as.

Non di-cant Iudæ-i: Non occí-dimus Christum. E-te-nim
propté-re-a e-um dedé-runt iú-di-ci Pi-lá-to, ut qua-si i-
psi a morte e-ius vi-de-réntur immúnes. Nam cum di-xisset
e-is Pi-lá-tus: Vos e-um occí-di-te: respondé-runt, No-bis
non li-cet occí-de-re quemquam. I-niqui-tá-tem fa-cíno-ris
su-i in iú-di-cem hó-mi-nem re-fúnde-re vo-lébant: sed
numquid De-um iú-di-cem fallébant? Quod fe-cit Pi-lá-tus,
in e-o ipso quod fe-cit, a-liquántum párti-ceps fu-it: sed
in compa-ra-ti-óne il-ló-rum multo ipse inno-cénti-or.
Insti-tit e-nim quantum pó-tu-it, ut illum ex e-ó-rum má-
ni-bus li-be-rá-ret: nam propté-re-a flagellá-tum prodú-xit
ad e-os. Non persequéndo Dóminum flagellá-vit, sed e-ó-
rum fu-ró-ri sa-tisfá-ce-re vo-lens: ut vel sic iam mi-tésce-
rent, et de-sí-ne-rent velle occí-de-re, cum flagellá-tum vi-
dé-rent. Fe-cit et hoc. At u-bi perseve-ravé-runt, nostis illum
la-vísse manus, et di-xísse, quod ipse non fe-císset, mundum
se esse a morte il-lí-us. Fe-cit tamen. Sed si re-us, qui a
fe-cit vel inví-tus: il-li inno-céntes, qui co-égé-runt ut fá-
ce-ret? Nullo modo. Sed il-le di-xit in e-um senténti-am,
et iussit e-um cru-ci-fí-gi, et qua-si ipse occí-dit: et vos,
o Iudæ-i, occi-dístis. Unde occi-dístis? Glá-di-o linguæ:
a-cu-ístis e-nim linguas vestras. Et quando percussístis,
ni-si quando clamástis: Cru-ci-fí-ge, cru-ci-fí-ge?